

ת"פ 19443/08 - מדינת ישראל נגד אחמד צפדי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14-08-19443 מדינת ישראל נ' צפדי

בפני	כב' השופט עמיית פריז
מאישימה	מדינת ישראל באמצעות עו"ד דיטי צאלים, עו"ד ליאת
שפיר	שפיר
נגד	אחמד צפדי באמצעות עו"ד שלומי בלומנפלד
נאשם	

החלטה

לפני בקשה להורות על ביטול כתוב האישום מהטעם של פסול או גם בכתב האישום, בהתאם לסעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי או בשל הגנה מן הצדק, בהתאם לסעיף 149(10) לחוק, מהטעם שהוגש כתב אישום ללא אישור שפיטה ממח"ש ולא חקירה במוח"ש אודות תלונת המבקש, דבר העומד בסתייה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

רקע כללי ותמצית טענות הצדדים

בתאריך 13.8.14 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המיחס לו עבירות של **נהיגה פוחצת של רכב**, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, **מןונה על רכב** או **נווהג בהיותו שיכור**, עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, **נהיגה ללא רישיון נהיגה**, עבירה לפי סעיף 10 לפקודת התעבורה, **נהיגה ברכב ללא ביטוח**, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנوعי, **החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה**, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין **וחזקת נכס חשוד כגנוב**, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 29.7.14 בין השעות 22:00-22:30:17 בסמוך לביתו של הנאשם, נפרץ ביתם של משפחת עומר, ביישוב זמר (להלן: "הבית"), ונגנב ממנו מרכז. ביום 7.8.14 לאחר השעה 22:46 הנאם נכנס לרכב אשר בבעלות אמו, עישן סיגירה המכילה סמ מסוכן ונוהג ברכב ללא רישיון נהיגה. שתי נידות משטרת הבחינו ברכב בעת שניסה לעקוף רכב אחר תוך ח齊ית קו הפרדה רצוף וסיכון כלי רכב בנתיב הנגדי. בעת שהשוטרים הורו לנאים לעזoor, הוא פתח בנסיעה. או אז החל מרדף במהלך ניסו השוטרים לחסום את הנאשם והוא פגע בניידות המשטרת. לבסוף, בעת שהנאם ניסה להימלט מהשוטרים דרך דלת הנושא של הרכב, הוא נעצר. ברכב של הנאשם נמצא נמצאה הרkos הגנוב וסכין.

עמוד 1

לטענת הסגנו, הנאשם הגיע לתולנה למחר"ש לפיה הוכה מכות קשות ע"י שוטרים בעת מעצרו, אולם עד כה לא זומן למסור גרסתו חרף העובדה כי תיקו הועבר למחר"ש. בנסיבות אלה, בהן המדינה טרם חקרה את תלונת הנאשם, יש כדי לפגוע בזכותו של הנאשם להילך חוקי וכן לפגוע בהגנתו. הסגנו סומך טענותיו על הנחיה מס' 2.18 להנחות פרקליטי המדינה "מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם קיימת תלונה הדדית של שוטר ואזרח- 'נהל אישור שפיטה'" (14.4.08), לפיהן במצב דברים מעין זה, בו קיימת תלונה הדדית, על המאשימה לקבל טרם הגשת כתב האישום, אישור מה"ש (להלן: "**אישור שפיטה**"). לטענותו, בעניינו, המאשימה לא עשתה כן ובכך נפל פגם ופסול בהגשת כתב האישום, ולחילופין, כתב האישום הוגש בחוסר סמכות.

המאשימה עתרה לדוחות את הטענה המקדמית, מאחר שכותב האישום מייחס לנאים עבירה של הכשלת שוטר ולא עבירות אלימות, כך שאין מדובר בתלונות הדדיות, ולא היה מקום לבקש אישור שפיטה קודם להגשת כתב האישום.

דין והכרעה

אין מחלוקת כי עוד בהודעתו ובדיוון במעצרו (תיק מ"י 14-08-7422 פרוטוקול מיום 8.8.14) טען הנאשם כי הוכה נמרצות על ידי השוטרים בעת מעצרו. בשל טענות אלה של הנאשם, תיק החקירה הועבר למחר"ש בטרם הגשת כתב האישום ואין חולק כי אין בנמצא החלטה בנוגע לתיק זה, אף לא התקבל אישור שפיטה מהר"ש. אך האם היה צורך באישור שפיטה במקרה זה? לטעמי, התשובה על כך שלילית.

לענינו רלבנטית הנחיה מס' 2.18 להנחות פרקליט המדינה "מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם חשוד בביצוע עבירה כלפי שוטר מתلون על שימוש בכוח מצד שוטר". צוין כי נוסח ההנחיה שהוגש על ידי ב"כ הנאשם, ואלו התייחסו שני הצדדים בטיעוניהם, אינו הנוסח העדכני של ההנחיה. על פי סעיף 1 לנוסח העדכני, שהינו לאחר תיקונים שבוצעו בתאריכים 11.11.2012, 12.12.23, ברור כי ההנחיה חלה לא רק על עבירה של תקיפת שוטר, אלא גם על עבירות אחרות כנגד שוטר, לרבות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שכזוכר נכללת בכתב האישום שבעניינו. אך זאת, כאשר מחומר הראות עולה כי עבירות אלו קשורות לתלונתו של האזרח לפני השוטר.

לצד החשיבות שבבירור תלונות כנגד שוטרים, ההנחיה מבהירה, בסעיף 2 שלה, את תכליתה, והיא מניעת מצב שבו המדינה תדבר בשתי קולות, ביחס לאותו אירוע. משמע, מחד תגish כתב אישום כנגד החשוד בעבירה כלפי השוטר, וזאת בהסתמך על עדויות השוטרים המעורבים, ומайдך, בגין אותו אירוע, תגish כתב אישום כנגד השוטרים המעורבים, בהסתמך על דברי הנאשם.

ברור כי מצב אבסורדי זה יכול להיווצר רק כאשר כתבי האישום מתיחסים ל蹶ה שלגביה אופן התרחשותו יש טענות נוגדות. לא כך הם פניו הדברים כאשר ניתן לחלק אירוע מתגלגל, לשני חלקים, באופן שאפשר שלגביה אחד מהם תתקבל גרסת השוטרים, ולגביה אחר תתקבל גרסת הנאשם המתلون נגדם. זהו המצב בעניינו.

שכן, מטיעוני ב"כ הנאשם עולה כי באותה הودעה בה התייחס הנאשם לעבירות המיחסות לו בכתב האישום, מסר

הנאשם: "...ירדו מהנیدת והתחילה להרביץ לי... קילו אותו, הרביצו לי עד שהגע אמבולנס, אני איבדתי הכרה לא יודע איך הגעת לבית החולים". אולם אינטראקציה זו בין השוטרים לנאשם אירעה רק לאחר תום האירועים המגבשים לטענת התבעה את העבירות המוחשות לו, ובהן עבירות ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

הנה כי כן, אין מניעה להפריד בין האירועים נשוא תלונת הנאשם לבין כתוב האישום, כך שאף אם טענת הנאשם כנגד השוטרים תמצא מוצדקת, לא יהיה בכך בכדי לסתור את האמור בכתב האישום. משכך, על פי הנקחה ותכליתה, לא היה כל צורך בקבלת אישור שפיטה ממש"ש טרם הגשת כתב האישום.

למעלה מן הנדרש אוסף שנים.

האחד, ספק רב אם הגשת כתב אישום היכן שנדרש אישור שפיטה, מגבשת טענה מקדמית כלשהי במשפט הפלילי. שכן אין מדובר בפגם הנוגע לסמכות הגשת כתב האישום. לעניין זה ראו- עמ"ת (מחוזי ב"ש) 48925-01-11 **צגאי נ' מדינת ישראל** (פסקה 8, ש' 5-7 (13.2.11)). בנוסף, לא מדובר בפגם בכתב האישום גופו, אלא לכל היוטר בהערכת廉 (לכאורה) של ביסוסו הריאתי של כתב האישום. ביקורת בית המשפט על כך מתמצית בהערכה משלו אודות ביסוס זה, וזאת כמובן נעשית רק לאחר שהראיות מצד שני הצדדים עברו את כור היוטר של ההליך הפלילי.

השני, אף אם היה מדובר בפגם, ולן מחמת הגנה מהצדק, הרי שלא הייתה למניעה לרפאו במהלך המשפט, ולא היה צורך בצעד דרמטי של ביטול כתב האישום. לעניין זה ראו-ע"פ 333/10 סרנקו נ' **מדינת ישראל** (10.10.28); בש"פ 11/11 **קובודי נגד מדינת ישראל** (8.2.11)). יש לציין אף כי לכל היוטר המذبور בהפרת הוראת נוהל של התבעה, ולא חלילה בהפרת זכות משמעותית בהליך פלילי כדוגמת זכות ההיוועצות בעו"ד או הזכות לחיפוש חוקי; אף במקרים האחרונים, נשוא דוקטרינות הפסילה הפסיכנית, לא כל פגם שכזה מביא לביטול כתב האישום מחמת הגנה מהצדק, וכל וחומר (או חומר וקל) לעניינו.

אשר על כן, הבקשה לbijtol כתב האישום נדחתת.

נקבע בזאת דין הקראה ליום 29/12/14 ساعה 12:00.

ניתנה היום, 13/11/14, בהעדן הצדדים. המזכירות תמסור לצדדים.